

L'exemple d'una vida santa

RAMON MONCUNILL I BERNET

Hi ha activitats que no fan soroll, que no criden l'atenció dels diaris. Aquesta vegada, però, bona part dels mitjans de comunicació de Catalunya van recollir la notícia de l'acte d'inauguració de Braval i Terral -dues ONG situades en el bell mig del barri del Raval barceloní- potser també, per la presència del President de la Generalitat i del Cardenal de Barcelona. El Raval és un dels barris amb major demanda d'acció social. Un alt grau de població és immigrant, amb greus déficits de tot tipus que estan generant guettos, i amb una elevada taxa de desocupació, que provoca marginació.

Doncs precisament aquí, Braval i Terral desenvolupen la seva actuació en l'àmbit del suport socioeducatiu tot facilitant al jovent

la seva inserció en el món del treball. Dos centres per promoure la cohesió social, lluitar contra la marginació i contribuir a la incorporació dels immigrants a la nostra societat. En aquests moments ja funcionen 4 programes extraescolars i un altre ocupacional. Els programes es porten a terme mitjançant el voluntariat; 60 voluntaris -molts d'ells joves de totes les universitats de Barcelona- atenen a més de 150 nois i noies de 19 països de procedència.

Però, en el fons, què ha fet possible aquesta iniciativa social?

Darrera d'aquesta iniciativa -i de moltes altres arreu del món: a Mèxic, Nigèria, Guatemala, Filipines, Congo; però també a barris desfavorits de ciutats desenvolupades com Chicago, Madrid, Manchester, etc.- hi brolla un esperit que li dona sentit i que l'ha fet possible: el del Beat Josepmaria Escrivà, Fundador de l'Opus Dei. Tal vegada, com dèiem, això no és notícia, però és la realitat.

Fruit de les ensenyances rebudes del Beat Josepmaria, moltes persones de tota edat i condició social tracten de viure en la seva vida el missatge de l'Opus Dei, que

és justament el missatge cristià expressat i recollit en el Concili Vaticà II: que tothom està cridat a la santedat en virtut de la mateixa vocació rebuda en el baptisme, mitjançant el treball professional i en les circumstàncies més normals de la vida ordinària.

Quan el proper 6 d'octubre, el Sant Pare canonitzi a Roma el Fundador de l'Opus Dei, ens recordarà, de fet, que

"Déu ens crida a través de les incidències de la vida de cada dia, en el sofriment i en l'alegria de les

persones amb les quals convivim, en els afanys humans dels nostres companys, en les petiteses de la vida de família. Déu també ens crida a través dels grans problemes, conflictes i tasques que defineixen cada època històrica, atraient esforços i il·lusions d'una gran part de la humanitat" (J. Escrivà, *És Crist que passa*, nº111)

Josepmaria Escrivà ja no pertany sols a l'Opus Dei, és un bé per tota l'Església. Recordo les paraules que pronuncià el Pare Josep M. Soler, Abat del Monestir de Montserrat, el dissabte, 1 de juny, en la Missa que, en presència de 4.000 persones de tot Catalunya, va celebrar amb motiu del Centenari del naixement del Fundador de l'Obra: *"Avui donem gràcies a Déu pel carisma que va suscitar en l'Església per mitjà del beat Josepmaria; (...) I demanem a Déu, per intercessió de la Verge Maria, que ens concedeixi molts pastors sants i que cada vegada siguin més els laics que prenguin consciència de la seva missió en l'Església i en la societat, sobretot per mitjà de la seva santificació en la professió, en la família i en les realitats de cada dia"*. ■

Nota del CdR

Es recorda, com s'especifica en la contraportada de cada número, que:

- El C. de R. es reserva el dret de resumir, ajornar o suprimir de manera parcial o total, qualsevol mena de col·laboració rebuda.

- Els articles apareguts a L'ESCALENC expressen solament l'opinió dels seus autors. ■